Warszawa, 27 października 2026 r.

GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO

DOR.7110.126.2026.MML

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691, dalej: k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania [redacted], reprezentowanej przez Pana [redacted], od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego z 19 stycznia 2026 r., nr 2/W/2026, znak: AP-1.7840.7.8.2025.AN(3),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją 19 stycznia 2026 r., nr 2/W/2026, znak: AP-1.7840.7.8.2025.AN(3), Wojewoda Zachodniopomorski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Sevivon Renewables 8 sp. z o.o. pozwolenia na budowę elektrowni wiatrowej T7 z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr ewid. 382/1 obręb 14 Smardzewo, w miejscowości Smardzewo, gm. Sławno.

Od powyższej decyzji organu wojewódzkiego Pani [redacted], reprezentowana przez [redacted], złożyła odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Postanowieniem z 29 czerwca 2026 r., znak: DOR.7110.126.2026.MML, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, przywrócił [redacted] termin do wniesienia odwołania.

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, że [redacted] wywodzi swój interes prawny z tytułu przysługującego jej prawa własności działek nr ewid. 76/6 i 82, obręb 14 Smardzewo, w miejscowości Smardzewo, gm. Sławno, co potwierdza znajdujący się w aktach GINB wydruk księgi wieczystej.

Stosownie do treści przepisu art. 28 k.p.a., stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Pojęcie interesu prawnego, na którym oparta jest legitymacja procesowa strony w postępowaniu administracyjnym, należy

ustalać według norm prawa materialnego, natomiast mieć interes prawny oznacza tyle, co ustalić powszechnie obowiązujący przepis prawa, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu w związku z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby (por. wyrok NSA z 17 grudnia 2019 r., sygn. akt II OSK 3140/18).

Interes prawny pojawia się wówczas, gdy istnieje związek między obowiązującą normą prawa materialnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegający na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację tego podmiotu w zakresie prawa materialnego (por. wyrok WSA w Warszawie z 10 stycznia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 612/17). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 26 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 777/18, cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami stosowania przepisu prawa materialnego (por. m.in. wyrok WSA w Gdańsku z 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SA/Gd 150/18; wyrok WSA we Wrocławiu z 8 grudnia 2016 r., sygn. akt IV WA/Wr 217/16). Ocena interesu prawnego nie może być dokonana również w oparciu o indywidualną wrażliwość zainteresowanego (por. wyrok WSA w Warszawie z 18 października z 7 lutego 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 364/16).

Od tak rozumianego interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, czyli sytuację, w której dany podmiot jest co prawda bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, jednakże nie może tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającego stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracji (por. wyrok WSA w Warszawie z 12 grudnia 2019 r., sygn. akt VII SA/Wa 1527/19).

W postępowaniu w sprawie dotyczącej decyzji o pozwoleniu na budowę, tak rozumiany interes prawny ustala się w oparciu o przepis art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r., poz. 524), który, jako przepis szczególny względem przywołanego wyżej art. 28 k.p.a., ogranicza pojęcie strony w sprawach dotyczących pozwolenia na budowę do następujących osób: inwestora oraz właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

Przez obszar oddziaływania obiektu, zgodnie z art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego należy rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zabudowie tego terenu.

Przepis art. 3 ust 20 Prawa budowlanego w brzmieniu zacytowanym powyżej został wprowadzony do systemu prawa na podstawie art. 1 pkt 1 ustawy z 13 lutego 2020 r., o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r, poz 471). W uzasadnieniu projektu powyższej ustawy zmieniającej (Sejm RP IX Kadencji, Nr druku 121) wskazano, że cyt. „(...) ustalanie obszaru oddziaływania obiektu budowlanego staje się niezwykle trudne, gdyż w ocenie różnych wyroków pojęcie to odnosi się do różnych wartości i bliżej niedookreślonych oddziaływań (wibracje, zanieczyszczenia), w tym immisji, co do których granice nie mogą być ustalane jednoznacznie zwłaszcza przez organy administracji architektoniczno-budowlanej czy projektantów. Z uwagi na to, że obszar oddziaływania

obiektu jest podstawą ustalania stron w postępowaniu o pozwolenie na budowę, pojęcie to musi być jednoznaczne. (...) Dlatego też w przepisie pozostanie jedynie wyrażenie „w zabudowie". Ograniczenia w zabudowie są jednoznaczne do ustalenia. Ograniczenia w zabudowie odnoszą się do takiego wpływu na nieruchomość, który uniemożliwia lub ogranicza wykonywanie robót budowlanych (w tym budowę obiektów budowlanych) z uwagi na niespełnianie przepisów techniczno-budowlanych i innych przepisów szczególnych, które stawiają wprost wymogi dotyczące zabudowy (przede wszystkim wymogi dotyczące odległości jednych obiektów budowlanych od innych obiektów budowlanych). Tym samym uznano, że konieczne jest doprecyzowanie definicji obszaru oddziaływania obiektu, aby dostosowana była do materii regulowanej przez Prawo budowlane. Inne formy ograniczenia zagospodarowania terenu niż zabudowa (np. hałas, spaliny) wykraczają poza zakres przedmiotowy Prawa budowlanego."

W każdym przypadku obszar oddziaływania obiektu musi być określony w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Samo subiektywne odczucie określonego podmiotu, że inwestycja oddziałuje na jego nieruchomość, nie jest wystarczające do uznania, że nieruchomość ta jest usytuowana w obszarze oddziaływania danego przedsięwzięcia. Interes prawny, będący konieczną przesłanką do uznania danego podmiotu za stronę postępowania musi istnieć obiektywnie, a nie odnosić się do subiektywnych odczuć. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 16 stycznia 2019 r., sygn. akt II OSK 848/18, podkreślił, że wyznaczenie obszaru oddziaływania obiektu następuje w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę, na potrzeby każdej konkretnej sprawy, biorąc pod uwagę funkcję, formę, konstrukcję projektowanego obiektu i inne jego cechy charakterystyczne oraz sposób zagospodarowania terenu znajdującego się w otoczeniu projektowanej inwestycji budowlanej. Niezbędne jest więc wyraźne sprecyzowanie konkretnego przepisu prawa administracyjnego, wykluczającego bądź ograniczającego zagospodarowanie (użytkowanie) działki sąsiedniej ze względu na powstanie projektowanej zabudowy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 czerwca 2016 r., sygn. akt II OSK 2620/14). Nie wystarczy więc subiektywne przekonanie właściciela nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością, na której ma być realizowana inwestycja, że ma on interes prawny uzasadniający jego udział jako strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie. Potencjalna możliwość oddziaływania projektowanej inwestycji, aby mogła uzasadniać występowanie interesu prawnego uprawniającego do udziału w postępowaniu, musi w każdym przypadku wiązać się z potrzebą zbadania w postępowaniu administracyjnym zakresu tego oddziaływania w powiązaniu z konkretnymi przepisami regulującymi dopuszczalne granice oddziaływania danej inwestycji. Należy podkreślić, że z uwagi na ww. nowelizację art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego, powyższe odnosi się jedynie do ograniczeń w zabudowie.

W tym miejscu wskazać również należy, że ocena legitymacji procesowej powinna być dokonana zawsze z uwzględnieniem aktualnego stanu faktycznego i prawnego. Ocena w tym zakresie każdorazowo wymaga analizy dokonanej w oparciu o całokształt aktualnych okoliczności. Interes prawny musi być nie tylko indywidualny i konkretny, ale również aktualny, zaś organ ma obowiązek badać wszystkie przesłanki interesu prawnego i to na każdym etapie postępowania (por. wyrok WSA w Łodzi z 29 lutego 2012 r., sygn. akt III SA/Łd 1201/11; wyrok NSA z 17 marca 2015 r., sygn. akt I OSK 1471/13).

Jak wynika z dokumentacji projektowej, zatwierdzonej ww. decyzją organu wojewódzkiego, sporna inwestycja polega na budowie elektrowni wiatrowej T7 z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr ewid. 382/1 obręb 14 Smardzewo, w miejscowości Smardzewo, gm. Sławno.

Dokonując oceny czy ww. działki należące do skarżącej znajdują się w obszarze oddziaływania przedmiotowej inwestycji, w rozumieniu 3 pkt 20 Prawa budowlanego, należy mieć na uwadze aktualnie obowiązujący przepis art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 317) który stanowi, że w przypadku lokalizowania lub budowy budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, na podstawie decyzji WZ albo decyzji LICP, albo lokalizowania takiego budynku na podstawie planu miejscowego odległość tego budynku od elektrowni wiatrowej wynosi nie mniej niż **700 metrów**.

Analiza projektu zagospodarowania terenu (zob. dokumentacja projektowa – Projekt zagospodarowania terenu – nr rys. 67.11-PZT-T7-02, str. 27) wykazała, że znajdująca się najbliżej elektrowni wiatrowej T7 niezabudowana działka nr ewid. 82 położona jest częściowo strefie ochronnej projektowanej elektrowni wiatrowej T7.

Ponadto wskazać należy, iż przedmiotowe postępowanie zakończone wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzone było uzyskaniem przez inwestora decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 29 stycznia 2025 r., nr 1/2025, znak: WSR-K.420.8.2023.JC.54, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Realizacja farmy wiatrowej o mocy do 34 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie gm. Sławno, woj. Zachodniopomorskie" (sprostowanej postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 13 lutego 2025 r., znak: WST-K.420.8.2023.JC.59).

Zgodnie zaś z art. 28 ust. 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2026 r. poz. 524), do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86g i art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Natomiast stosownie do art. 86h ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2026 r. poz. 670), w przypadku gdy odwołanie od zezwolenia na inwestycję lub skargę na zezwolenie na inwestycję złoży strona postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ rozpatrujący odwołanie albo sąd mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu ustalenia, czy wnoszącemu odwołanie albo skarżącemu przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie zaś do treści przepisu art. 86g ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. odwołanie zawiera wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień oraz uzasadnienie.

Jednocześnie zgodnie z art. 86g ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r., powyższe wymogi formalne odwołania dotyczą zarówno organizacji ekologicznej, jak i strony

postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która składa odwołanie od pozwolenia na budowę inwestycji

Mając na uwadze powyższe, pismami z 29 lipca 2026 r., znak: DOR.7110.126.2026.MML i z 31 sierpnia 2026 r., znak: DOR.7110.126.2026.MML , Główny Urząd Nadzoru Budowlanego zwrócił się do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie o wyjaśnienie czy ww. odwołującej się od decyzji organu wojewódzkiego przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 29 stycznia 2025 r.

Pismem z 23 września 2026 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie potwierdził, że Pani [redacted] była stroną w sprawie wydania ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przechodząc do oceny decyzji organu wojewódzkiego należy wskazać, co następuje.

Zgodnie z art. 32 ust. 4 pkt 2 Prawa budowlanego, pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane Powyższy dokument inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 Prawa budowlanego).

Inwestor wraz z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę złożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością, tj. działką nr ewid. 382/1 obręb 14 Smardzewo na cele budowlane.

Tym samym inwestor dokonał czynności, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 Prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Działka nr ewid. 382/1 obręb 14 Smardzewo znajduje się na obszarze objętym uchwałą Rady Gminy Sławno z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Sławno w okolicy miejscowości Smardzewo w gminie Sławno (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r., poz. 2521). Cześć działki nr ewid. 382/1, na której na której zlokalizowano przedmiotową elektrownię wiatrową T7 znajduje się na obszarze oznaczonym w ww. miejscowym planie symbolem PEW/3 - tereny budowy elektrowni wiatrowych. Tym samym projektowana inwestycja nie narusza ustaleń ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie przeznaczenia terenu.

Nie stwierdzono również naruszenia innych ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności wymogów co do nieprzekraczalnej linii zabudowy według załącznika graficznego; ilości elektrowni wiatrowych – do 4 obiektów (zaprojektowano: 1 elektrownie wiatrową na obszarze PEW/3 – dokumentacja projektowa – Projekt zagospodarowania terenu – nr rys. 67.11-PZT-T7-01, str. 26); mocy elektrowni wiatrowej – 2,0 MW do 5,5 MW każda

(zaprojektowano: elektrownie wiatrową o mocy nominalne 6,0 MW, zredukowanej za pomocą nastaw systemowych do 5,5 MW – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany, str. 7); maksymalnej wysokości obiektu – wysokość ponad poziom terenu skrajnego punktu łopat wirnika elektrowni wiatrowej w pozycji pionowej: 200 m (zaprojektowano: wysokość elektrowni od poziomu placu serwisowego 199,15 m – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany, str. 7); konstrukcja wieży – rurowa pełnościenna (zaprojektowano: wieża stalowa pełnościenna – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany, str. 7).

Ponadto projektowana elektrownia wiatrowa jest usytuowania w odległości ponad 700 m od budynków mieszkalnych lub budynków o funkcji mieszanej (zob. dokumentacja projektowa – Projekt zagospodarowania terenu – nr rys. 67.11-PZT-T7-02, str. 27).

W projekcie zagospodarowania terenu wskazano także, że „W obszarze oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej brak jest jakichkolwiek budynków. Najbliższy budynek mieszkalny zlokalizowany jest w odległości ponad 920 m od projektowanej elektrowni wiatrowej. Najbliższy teren elementarny MPZP, na którym możliwa jest budowa budynku o funkcji mieszkalnej lub mieszanej (1MN/1) zlokalizowany jest w odległości ponad 860 m od projektowanej elektrowni wiatrowej. W obszarze oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej poza granicą MPZP (część działki nr 157/3 obręb Karwice gmina Malechowo), nie wydano żadnych decyzji o warunkach zabudowy, w oparciu o które możliwa byłaby budowa budynków o funkcji mieszkalnej lub mieszanej. Potwierdza to informacja Wójta Gminy Malechowo z dnia 20 sierpnia 2025 r. (znak RIGP.II.670.5.2025) zamieszczona w załącznikach projektu budowalnego. W obszarze oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej nie występują obszary objęte inwestycją mieszkaniową określoną w uchwale o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2024 r. poz. 195. Potwierdza to informacja Wójta Gminy Sławno z dnia 18 sierpnia 2025 r. (znak RSSA.1431.55.2025) oraz informacja Wójta Gminy Malechowo z dnia 20 sierpnia 2025 r. (znak RIGP.II.670.6.2025) zamieszczone w Załącznikach projektu budowalnego."

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie zgodne jest z ustaleniami ostatecznej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 29 stycznia 2025 r., nr 1/2025, znak: WSR-K.420.8.2023.JC.54 o środowiskowych uwarunkowaniach (sprostowanej postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 13 lutego 2025 r., znak: WST-K.420.8.2023.JC.59), w szczególności z wymaganiami dotyczącymi mocy turbiny WTG7 – do 5,5 MW (zaprojektowano: 6,0 MW zredukowaną za pomocą nastaw systemowych do 5,5 MW – dokumentacja projektowa – Projekt

architektoniczno-budowlany, str. 7); średnicy wirnika – do 175 m i liczby łopat wirnika – 3 (zaprojektowano: 175 m i 3 łopaty – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany – nr rys. 67.11-PAB-T7-02); wysokości wieży do gondoli – do 140 m i wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej – do 200 m (zaprojektowano: wysokość wieży - 106,99 m, wysokość całkowita - 196,35 m – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany, nr rys. 67.11-PAB-T7-02); maksymalnej mocy akustycznej pojedynczej turbiny – do 109 dB(A) (zaprojektowano: 106,5 dB (A) – dokumentacja projektowa – Projekt architektoniczno-budowlany, str. 7).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Analiza akt sprawy nie wykazała, aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji, naruszał przepisy techniczno-budowlane.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza: posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie: kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 - w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru, przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego na podstawie, zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 - w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku osób wpisanych do tego rejestru.

Inwestor przedstawił kompletny projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane oraz należące do właściwej izby samorządu zawodowego wraz z wymaganymi opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i sprawdzeniami, zawierający informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b ustawy Prawo budowlane. Projektanci zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy Prawo budowlane, do projektów zagospodarowania terenu i architektoniczno-budowlanego dołączyli oświadczenie o sporządzeniu projektów zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy techniczne.

Skarżąca podnosi w odwołaniu, że „z uwagi na stwierdzone błędy w podstawowych parametrach geodezyjnych decyzji, zachodzi uzasadniona obawa czy pozostałe uzgodnienia techniczne zostały wydane dla rzeczywistej lokalizacji obiektu. Dotyczy to w szczególności uzgodnień z organami wojskowymi oraz Polską Agencją Żeglugi Powietrznej w zakresie bezpieczeństwa lotów dla obiektu o wysokości 200 m. Wnoszę o wyjaśnienie czy właściwe organy wojskowe i lotnicze wydały bezwarunkową zgodę na lokalizację tej inwestycji oraz czy uzgodnienia te pozostają aktualne". Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że brak jest przepisu nakazującego przedłożenie

uzgodnień z ww. organami. Ponadto jak wynika z projektu zagospodarowania terenu (dokumentacja projektowa – Projekt zagospodarowania terenu – str. 13), „Elektrownia wiatrowa jest przeszkodą lotniczą i zostanie oznakowana zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 stycznia 2021 r. (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 903) w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym poprzez zastosowanie oznakowania dziennego (graficznego) oraz nocnego (świetlnego)".

Skarżąca podnosi, również że „Błędna lokalizacja inwestycji: Współrzędne turbiny WTG7 zawarte w decyzji wskazują lokalizację poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Wpisanie podanych wartości zgodnie z etykietami tabeli do systemu geoportal.gov.pl wskazuje lokalizację na terenie Danii, nie gminy Sławno (dowód: załącznik - zrzuty ekranu z geoportalu). Błąd ten został powielony zarówno w decyzji środowiskowej nr 1/2025 jak i w zaskarżonej decyzji budowlanej. Poddaję w poważną wątpliwość rzetelność weryfikacji dokumentacji projektowej przez organy prowadzące postępowanie. Jeżeli tak podstawowy element jak współrzędne lokalizacji turbiny nie został prawidłowo zweryfikowany, zasadne jest pytanie czy z równą starannością zweryfikowano obliczenia akustyczne i pozostałe parametry techniczne inwestycji.". Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że według projektu zagospodarowania terenu współrzędne osi wieży elektrowni wiatrowej w układzie współrzędnych „2000" strefa 6 X:6020195,00, Y: 6408908,00, przy czym X to szerokość geograficzna a Y to długość geograficzna, natomiast w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazano współrzędne X(east): 6408908,00, Y(north):6020195,00. Natomiast w decyzji środowiskowej literą X oznaczono długość geograficzną, a literą Y szerokość geograficzną. Zatem współrzędne posadowienia elektrowni są zgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach i nie wskazują terytorium Dani tylko działkę nr ewid. 382/1 obręb 14 Smardzewo.

Zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiejkolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

Tym samym stwierdzić należy, że inwestor przedstawił kompletny projekt budowlany sporządzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane wraz z wymaganymi opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i sprawdzeniami, zawierający informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b ustawy Prawo budowlane.

Wobec spełnienia przez inwestora, wymagań określonych w art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 2 pkt 2 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, na podstawie art. 35 ust. 4 tej ustawy właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Odnosząc się do zarzutu skarżącej, że „wskazuję ponadto na całodobową uciążliwość migającego oświetlenia ostrzegawczego które będzie widoczne z okien mojego domu

oraz na efekt migotania cienia powodowany przez obracające się łopaty wirnika w miesiącach zimowych (gdy słońce porusza się po niskim łuku nad horyzontem). Wnoszę o wyjaśnienie czy analiza efektu migotania cienia oraz analiza akustyczna zostały sporządzone z uwzględnieniem cyfrowego modelu rzeźby terenu (NMT), odzwierciedlającego rzeczywiste usytuowanie mojej nieruchomości1 poniżej poziomu posadowienia turbiny. Poddaję w wątpliwość rzetelność obu analiz, jeśli opierały się one na uproszczonym modelu terenu płaskiego (...)" należy wskazać, że brak jest obowiązku załączenia analizy efektu migotania cienia oraz analizy akustycznej do wniosku o pozwolenie na budowę. Jednocześnie należy wskazać, że moc akustyczna turbiny jest zgodna z decyzją RDOŚ w Szczecinie z 29 stycznia 2025 r.

Tym samym należało utrzymać w mocy decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego z 19 stycznia 2026 r., nr 2/W/2026, znak: AP-1.7840.7.8.2025.AN(3).

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wniosek o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie z kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Piotr Centkowski
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:
1. [redacted] – pełnomocnik Sevivon Renewables Sp. z o.o.
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. Gmina Malechowo
6. Gmina Sławno
7. [redacted]
8. [redacted]
9. PGL Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Sławno

Do wiadomości:
1. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki, ul. Wały Chrobrego 4, 70-502 Szczecin
2. Zachodniopomorski WINB, ul. Wały Chrobrego 4, 70-502 Szczecin
3. Sekretariat DOR
4. aa